

Վեսելովսկին մի առ մի մատնանիշ է անում Շահազիզի ճոխ , պերանոյշ լեզուն , դողարիկ դարձուածքները , ազատամիտ զաղափարների չնչով սաացած ազգային բարեկիրթ դաստիարակութիւնը . ցոյց է աալիս , որ երիտասարդ թարմ մաքերի քարոզիչն է Ս. Շահազիզ պօէմում , ուր նա մարակում է հին ու փթած յետազիմութիւնը , ազգազաւութիւնը , կեղծիքը , ուր երգում է ազգի « չարին ու բարին » , մէրը . վիշտը , տանջանքը , ձգտումը , կարիքը , պահանջները , թերութիւնները եւ այլն : Ամեն մի առղի մէջ արդար բողոքի ձայն է լավում եւ հրաւիրական կոչ « Յառաջ ազգութիւն » : Այդ բոլորը պ. Վեսելովսկին ի մի է ամփոփում բանաստեղծի ուղղութիւնը եւ արժանիքը իտէալական , գեղարուեստական եւ փիլիտոփայական տեսակէտից :

Ես մէջէ մէջ առաջ կը բերեմ Վեսելովսկու կարծիքները հայերէն թարգմանութեամբ , եւ մէջէ մէջ էլ կը տամ իմ զիտողութիւնները , աշխատելով ցոյց տալ « Լեւոնի Վիշտը » նշանաւոր պօէմի բուն էական իդէան բովանդակութեամբ միասին իր թերութիւններով եւ մանաւանդ բարեմասն առաւելութիւններով բանաստեղական հանգամանքների մէջ :

Շուշաւէր .

ԳՐԻԳՈՐ ԲԱԼԱՍԱՆԵԱՆ.

ՀԱՅ ԱՂՋԻԿ

Իմ աննման հայ աղջիկ' կ .
Դու հրեշտակի թայ աղջիկ' կ .
Անուշ վարդ ես բաղիս մէջ .
Նախշուն փերի տաղիս մէջ :

Բաղըս բաղ չէ առանց քեզ .
Տաղըս տաղ չէ առանց քեզ .
Տաղըս հին է ու երգւած .
Խսկ իմ բաղը նո՞ր ծաղկած . . .

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԹՈՒՄԱՆԵԱՆՑ

Ես Վեսելովսկու թարգմանած « Երազը » եւ Ումանէցի « Խտալուհիք եւ հառլացիք » . միւսները « Լեւոնի վիշտը » պօէմիցն են վերցրած :